

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0255/2009

7.4.2009

ДОКЛАД

относно наноматериалите от гледна точка на регулаторната уредба
(2008/2208(INI))

Комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

Докладчик: Carl Schlyter

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	17
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗАЕТОСТ И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ.....	19
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	23

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно наноматериалите от гледна точка на регулаторната уредба
(2008/2208(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 17 юни 2008 г., озаглавено „Наноматериалите от гледна точка на регулаторната уредба“ (COM(2008)0366) и придружаващия го работен документ на службите на Комисията (SEC(2008)2036),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 12 май 2004 г., озаглавено „Към европейска стратегия за нанотехнологии“ (COM(2004)0338),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 7 юни 2005 г., озаглавено „Нанонауки и нанотехнологии: План за действие за Европа 2005—2009“ (COM(2005)0243) („плана за действие“) и своята резолюция от 28 септември 2006 г.¹ относно плана за действие,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Нанонауки и нанотехнологии: План за действие за Европа 2005—2009. Първи доклад за изпълнението за периода 2005—2007 година“ (COM(2007)0505),
- като взе предвид становищата на Научния комитет по възникващи и идентифицирани нови здравни рискове (НКВИНЗР) относно дефинициите и оценката на риска от наноматериалите²,
- като взе предвид становището на Научния комитет по потребителските продукти

¹ ОВ С 306 Е, 15.12.2006 г., стр. 426.

² Становище относно „Научните аспекти на съществуващите дефиниции и предложенията за дефиниции във връзка с продукти на нанонауката и нанотехнологиите; 29 ноември 2007 г.“;

http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_012.pdf

и придружаващата информация от службите на Комисията относно становището на НКВИНЗР относно научните аспекти на съществуващите дефиниции и предложенията за дефиниции във връзка с продукти на нанонауката и нанотехнологиите;

http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_oc_012.pdf

Становище относно целесъобразността на методологията за оценка на риска в съответствие с документите с технически насоки за нови и съществуващи вещества за оценка на риска от наноматериалите; 21-22 юни 2007 г.;

http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_010.pdf

Изменено становище (след публично обсъждане) за целесъобразността на съществуващите методологии за оценка на потенциалните рискове във връзка с проектираните и страничните продукти от нанотехнологиите; 10 март 2006 г.;

http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_003b.pdf

Становище относно оценката на риска на продукти от нанотехнологиите; 19 януари 2009 г.; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_023.pdf

(НКПП) относно безопасността на наноматериалите в козметичните продукти¹,

- като взе предвид Препоръката на Комисията относно етичен кодекс за отговорна научноизследователска дейност в областта на нанонауките и нанотехнологиите (СОМ(2008)0424) („етилен кодекс“),
- като взе предвид становището за Европейската комисия на Европейската група по етика в областта на науката и новите технологии относно етичните аспекти на наномедицината²,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH)³,
- като взе предвид Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди⁴,
- като взе предвид Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място и производните ѝ директиви,
- като взе предвид Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите⁵, както и специфичното законодателство относно продуктите, и по-специално Директива 76/768/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани с козметични продукти⁶,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните⁷, Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните⁸ и Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етиктирането, представянето и рекламата на храните⁹, Регламент (ЕО) № 1830/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно проследяването и етиктирането на генетично модифицирани организми и проследяването на храни и фуражи от генетично

¹ Становище относно безопасността на наноматериалите в козметичните продукти; 18 декември 2007 г.; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_sccp/docs/sccp_o_123.pdf

² Становище № 21, 17 януари 2007 г.

³ ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 123, 24.4.1998 г., стр. 1.

⁵ ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4.

⁶ ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 169.

⁷ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

⁸ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 16.

⁹ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29.

модифицирани продукти¹ , както и на Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 г. относно нови храни и нови хранителни съставки² ,

- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етиктирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006³ ,
 - като взе предвид общностното законодателство в областта на околната среда, и по-конкретно Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването⁴ , Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите⁵ и Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците⁶,
 - като взе предвид Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама⁷,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и становището на комисията по заетост и социални въпроси (А6-0255/2009),
- А. като има предвид, че употребата на наноматериали и нанотехнологии (по-нататък наричани „наноматериали“) обещава значителен напредък с многобройни ползи в неизброими приложения за потребители, за пациенти и за околната среда, тъй като наноматериалите могат да предоставят различни или нови свойства в сравнение със същото вещество или материал в нормалната му форма,
- Б. като има предвид, че напредъкът по отношение на наноматериалите вероятно ще окаже значително въздействие върху решенията за политиките в областта на общественото здраве, заетостта, здравословните и безопасни условия на труд, информационното общество, енергетиката, транспорта, сигурността и космическото пространство,
- В. като има предвид, че въпреки приемането на конкретна европейска стратегия за нанотехнологиите и съответното отпускане на приблизително 3 500 000 000 евро за научноизследователска дейност в областта на нанонауките за Седмата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие

¹ *ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 24.*

² *ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 1.*

³ *ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1.*

⁴ *ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8.*

⁵ *ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.*

⁶ *ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.*

⁷ *ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21.*

и демонстрационни дейности (2007-2013 г.) (РП7), Европейският съюз изостава в сравнение с настоящите си основни конкуренти като САЩ, Япония и Южна Корея, които предоставят над половината от инвестициите и държат две трети от регистрираните патенти в света,

- Г. като има предвид, че наноматериалите от друга страна потенциално създават значителни нови рискове поради миниатюрния си размер, като например увеличена реактивност и мобилност, което е възможно да води до увеличена токсичност в комбинация с неограничен достъп до човешкото тяло, и което е възможно да включва съвсем различни механизми на взаимодействие с физиологията на човека и на видовете от околната среда,
- Д. като има предвид, че безопасното развитие на наноматериалите може да допринесе значително за конкурентоспособността на икономиката на Европейския съюз и за постигането на целите на Лисабонската стратегия,
- Е. като има предвид, че настоящата дискусия относно наноматериалите се характеризира със съществена липса на познания и информация, водеща до разногласие и политически борби, които започват на равнище на дефинициите:
- а) относно размера: приблизително означение на размера („от порядъка на 100 nm или по-малко“) в сравнение с конкретен диапазон на размера („между 1 и 100 nm“),
 - б) относно различните/новите свойства: различните/новите свойства поради ефекта на размера като независим критерий в сравнение с използването на тези свойства като допълнителен критерий за дефиниране на наноматериали,
 - в) относно проблемните свойства: ограничаване на дефиницията на наноматериали до определени свойства (напр. неразтворими или трайни) или да не се прави такова ограничаване,
- Ж. като има предвид, че в момента няма напълно разработен набор от хармонизирани дефиниции, въпреки че няколко международни стандарта са налице или в процес на разработване, които дават определение на „наномасщаб“ като „имащ един или повече размери от порядъка на 100 nm или по-малко“, като често се прави разлика между:
- нанопредмети, определени като „отделни материали с един, два или три външни размера по наномасщаба“, т.е. като материали, състоящи се от отделни предмети с много малки размери,
 - наноструктурирани материали, определени като „имащи вътрешна или повърхностна структура по наномасщаба“, например имащи кухини с малки размери,
- З. като има предвид, че почти неограниченото приложение на нанотехнологиите в най-различни сектори като електрониката, текстилната промишленост, биомедицината, продуктите за лична хигиена, почистващите продукти,

хранителната промишленост или енергетиката обуславя невъзможността от установяване на единна нормативна рамка на равнище Общност,

- И. като има предвид, че няма ясна информация за реалната употреба на наноматериали в потребителските продукти, например:
- докато списъците, изготвени от авторитетни институции, съдържат над 800 потребителски продукта, посочени от производителите и основани на нанотехнологии, които са пуснати в момента на пазара, търговските асоциации на същите тези производители поставят под въпрос тези цифри, на основата на това, че са прекалено високи допускания, без самите те да предоставят конкретни цифри,
 - докато компаниите охотно използват „нанотвърдения“, тъй като терминът „нано“ изглежда има положителен маркетингов ефект, те са категорично против обективни изисквания за етикетирание,
- Й. като има предвид, че липсата на яснота относно реалната употреба на наноматериалите в потребителските продукти е малко вероятно да се промени, освен ако няма ясни изисквания за уведомяване относно употребата на наноматериали, както и цялостно прилагане на Директива 2006/114/ЕО,
- К. като има предвид, че в представяния за потенциалните ползи от нанотехнологиите се прогнозира почти неограничено разнообразие от бъдещи приложения за наноматериалите, но не се предоставя надеждна информация относно тяхното използване понастоящем,
- Л. като има предвид, че съществува важен дебат относно възможността да се оцени безопасността на наноматериалите; като има предвид, че научните комитети и агенции на Европейския съюз посочват сериозни слабости не само в ключови данни, но дори и в методите за получаване на подобни данни; като има предвид, че по тази причина е необходимо Европейският съюз да инвестира повече средства за подходящото оценяване на наноматериалите с цел преодоляване на недостига на знания и разработване и прилагане възможно най-бързо и в сътрудничество със своите агенции и международни партньори на методи за оценка и подходяща и хармонизирана метрология и номенклатура,
- М. като има предвид, че НКВИНЗР идентифицира някои специфични опасности за здравето, както и токсични ефекти върху организмите от околната среда за някои наноматериали и счете, че тези резултати означават потенциални опасности, които следва да се вземат предвид,
- Н. като има предвид, че освен това НКВИНЗР констатира липсата като цяло на висококачествени данни за експозицията на хора и околна среда и очаква разработването на процедурите за оценка на риска да продължи до натрупването на достатъчно научна информация за характеризиране на възможния вреден ефект върху хората и околната среда, като стигна до заключението, че знанията за методологията както за оценката на експозицията, така и за идентифицирането на опасностите се нуждаят от допълнително развитие, потвърждение и

стандартизация,

- О. като има предвид, че съчетанието от доказателства за опасности за определени наноматериали и липсата като цяло на методи за правилна оценка на рисковете от наноматериалите е причина за безпокойство,
- П. като има предвид, че настоящото финансиране по отношение на въздействието на наноматериалите върху околната среда, здравето и безопасността, предвидено в Седмата рамкова програма, е твърде малко; като има предвид, че освен това критериите за оценка за възлагане на научноизследователски проекти за оценка на безопасността на наноматериалите по Седмата рамкова програма са прекалено рестриктивни (т. е. с тясна иновационна насоченост) и следователно не насърчават достатъчно бързото разработване на научни методи за оценка на наноматериалите; като има предвид, че е от съществено значение отпускането на достатъчно средства за научни изследвания в областта на безопасното разработване и използване на наноматериалите,
- Р. като има предвид, че знанията за потенциалното въздействие върху здравето и околната среда значително изостават от развитието на пазара, повдигайки по този начин основни въпроси относно способността на сегашния модел на управление да се справи с нововъзникващите технологии в „реално време”,
- С. като има предвид, че в своята резолюция от 28 септември 2006 г. относно нанонауките и нанотехнологиите Парламентът призова за проучване на ефектите от наночастиците, които не са лесно разтворими или биоразградими, в съответствие с принципа на предпазливост, преди подобни частици да се пускат в производство и на пазара,
- Т. като има предвид, че съобщението на Комисията относно „Наноматериалите от гледна точка на регулаторната уредба” има доста ограничена стойност, поради липсата на информация за специфичните свойства на наноматериалите, тяхното използване понастоящем и потенциалните рискове и ползи, което също така прави трудно оценяването на тяхната специфична добавена стойност в сравнение с конвенционалните технологии, материали и вещества,
- У. като има предвид, че Комисията представи само общ преглед на съответното общностно законодателство, без да разглежда специфичното естество на наноматериалите и възникващите в резултат на него предизвикателства,
- Ф. като има предвид, че прегледът на Комисията показва, че за момента няма специфични разпоредби относно наноматериали в общностното законодателство,
- Х. като има предвид, че наноматериалите следва да бъдат обхванати от многостранна, обособена и подлежаща на адаптация законодателна рамка, основана на принципа на предпазливост и на поемане на отговорност от страна на производителя с цел да се гарантира безопасното производство, използване и депониране на наноматериалите преди технологията да бъде пусната на пазара, като същевременно се избягва системното прибягване до общ мораториум или липсата на разграничаване по отношение на различните приложения на наноматериалите,

- Ц. като има предвид, че в контекста на REACH, вече е постигнато съгласие относно необходимостта от допълнителни насоки и консултации относно наноматериалите, по-специално относно идентификацията на веществата, както и от приспособяване на методите за оценка,
- Ч. като има предвид, че при по-щателен преглед REACH разкрива няколко слабости по отношение на наноматериалите, например:
- праговете за количество може да не са подходящи, тъй като свойствата и потенциалните рискове, свързани с наноматериалите се определят в по-голяма степен от броя на частиците, повърхностната структура и повърхностната активност отколкото от тяхното количество,
 - оценката за експозиция става задължителна само за вещества, произведени от един производител в количества над 10 тона годишно, и ако е констатирано, че отговарят на критериите за класификация като опасни в съответствие с Директива 67/548/ЕИО¹; при все това, предвид настоящите трудности с идентифицирането на опасностите, оценка на експозицията може и да не бъде дадена поради неидентифициране на опасности въз основа на съществуващата методология, въпреки че оценката на експозицията е от съществена важност за правилната оценка на риска от наноматериалите,
 - изискванията на REACH за съобщаване на веществата в изделия се отнасят само за вещества, поражащи сериозно безпокойство, които са в списъка с кандидат-веществата и когато присъстват в концентрации над 0,1 % от теглото на изделието и в общо количество над един тон в тези изделия на година за производител; в момента обаче нито един наноматериал не е в списъка с кандидат-веществата, подобно включване ще бъде трудно в светлината на проблемите с идентифицирането на опасностите от наноматериалите, а дори и тези проблеми да могат да бъдат превъзможани, наноматериалите най-вероятно няма да надвишат праговете за количество и концентрация, така че е много малко вероятно REACH в настоящата си форма да доведе до съобщаване на наноматериалите в изделията,
- Ш. като има предвид, че съществува опасност при липсата на специфични разпоредби относно наноматериалите законодателството в областта на отпадъците да не се прилага правилно, например:
- подходящото третиране на отпадъци зависи наред с другото от опасността на отпадъците (напр. критериите за приемане на различни отпадъци в дадено депо), но няма да се прилага за наноматериали, докато няма съгласуван метод за идентифициране на опасностите, което ще доведе до неспецифично

¹ Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 г. за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирването на опасни вещества, ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1.

третиране на наноматериалите в зависимост от общия характер на отпадъка, в който се съдържат (от твърди битови отпадъци до опасни отпадъци),

- нормите за допустими емисии за изгаряне на отпадъци се прилагат само за определени известни замърсители, а не за наноматериали, въпреки че е възможно за някои от тях да се наложи да бъдат класифицирани като замърсители или да налагат специални условия (напр. въглеродните нанотръби, които могат да имат свойства подобни на азбеста, са устойчиви до много високи температури),
- Щ. като има предвид съществените изменения относно наноматериалите, приети при споразумение на първо четене между Съвета и Европейския парламент във връзка с преработката на директивата за козметичните продукти¹ и съответно съществените изменения, приети от Европейския парламент на първо четене относно преразглеждането на регламента за новите храни², подчертава очевидната необходимост от изменение на общностното законодателство с цел да се обърне подходящо внимание на наноматериалите,
- Ю. като има предвид, че настоящото разискване относно наноматериалите от гледна точка на регулаторната уредба е до голяма степен ограничено на експертно ниво, въпреки че наноматериалите имат потенциал да доведат до широкообхватна социална промяна, която изисква широкообхватни публични консултации и цялостно участие на обществото в процеса на вземане на решения,
- Я. като има предвид, че широкото прилагане на патенти за наноматериали, прекомерно високата стойност на процеса по патентоване и липсата на улеснения за достъп до патентите за най-малките предприятия, както и за малките и средни предприятия биха могли да задушат по-нататъшния процес на иновации,
- Аа. като има предвид, че вероятната конвергенция на нанотехнологиите с биотехнологиите, биологията, когнитивните науки и информационните технологии повдига сериозни въпроси, свързани с етиката, безопасността, сигурността и зачитането на основни права, които трябва да бъдат анализирани чрез ново становище на Европейската група по етика в науката и новите технологии,
- Аб. като има предвид, че етичният кодекс е важен инструмент за безопасна, интегрирана и отговорна научноизследователска дейност в областта наноматериалите; като има предвид, че етичният кодекс трябва да бъде приет и спазван от всички производители, които възнамеряват да произвеждат или пускат на пазара стоки,
- Ав. като има предвид, че принципът на предпазливост, принципът „замърсителят плаща“ и целите за устойчиво развитие следва да залегнат в основата на рамката за определяне на насоките и регулаторната уредба на нанотехнологиите и наноматериалите и че тези принципи и цели следва да способстват за направляване развитието на нанотехнологиите и наноматериалите към употреба, която носи най-

¹ Позиция на Европейския парламент от 24 март 2009 г., приети текстове, P6_TA(2009)0158.

² Позиция на Европейския парламент от 25 март 2009 г., приети текстове, P6_TA(2009)0171.

големи ползи на обществото,

1. изразява убеденост, че използването на наноматериали следва да отговаря на действителните потребности на гражданите и че ползите от тях могат да бъдат реализирани единствено по безопасен и отговорен начин в рамките на ясна нормативна уредба и политическа рамка (законодателни и други разпоредби), които изрично се отнасят до съществуващите и предполагаемите приложения на наноматериалите, както и до самото естество на потенциалните проблеми, свързани със здравето, околната среда и безопасността през техния жизнен цикъл;
2. изразява съжаление относно липсата на подходяща оценка на фактическото прилагане на общите разпоредби на правото на Общността в светлината на реалното естество на наноматериалите;
3. изразява несъгласие, при липсата на каквито и да било специфични разпоредби относно наноматериали в общностното право, със заключението на Комисията, че настоящото законодателство покрива по принцип съответните рискове, свързани с наноматериалите, когато поради липса на подходящи данни и методи за оценка на рисковете, свързани с наноматериалите, Комисията на практика не е в състояние да се справи с рисковете, свързани с тях;
4. счита, че докато в настоящото законодателство не се съдържат специфични разпоредби относно наноматериали, и докато липсват данни и методи за подходяща оценка на рисковете от наноматериалите, само по себе си по-доброто прилагане на настоящото законодателство не може да доведе до необходимото равнище на защита;
5. счита, че концепцията за „сигурен, отговорен и интегриран подход” към нанотехнологиите, препоръчан от Европейския съюз, е застрашена от липсата на информация относно използването и безопасността на наноматериалите, които вече са на пазара, особено относно приложенията в чувствителни области с пряка експозиция на потребителите;
6. обръща внимание на факта, че различни категории хора могат да бъдат изложени на риск по време на различните етапи от жизнения цикъл на продукта: при производството и обработката, при пакетирането, транспорта и поддръжката, по време на изхвърлянето и унищожаването, като това се отнася и за вторичните и крайните ползватели, както и за потребителите; припомня, че оценката на риска трябва да се базира на нормална употреба и инциденти, както и на факта, че признаците са вдишване, контакт с кожата или други начини на експозиция; подчертава, че съответното законодателство трябва да вземе предвид категориите изложени на риск хора, както и свързаните с тези категории рискове;
7. призовава Комисията да преразгледа всички приложими законодателни актове в рамките на две години за прилагане на принципа "няма данни, няма пазар" за всички приложения на наноматериали в продукти с потенциално въздействие върху здравето, околната среда или безопасността през техния жизнен цикъл, и да гарантира, че законодателните разпоредби и инструменти за прилагане отразяват особените свойства на наноматериалите, на които работниците, потребителите

- и/или околната среда може да бъдат изложени;
8. подчертава, че подобно преразглеждане е необходимо не само за адекватна защита на човешкото здраве и околната среда, но и за да даде сигурност и предсказуемост на стопанските субекти, както и увереност на обществеността;
 9. призовава за въвеждане на изчерпателно, основано на науката определение на наноматериалите в общностното законодателство, като част от специфични изменения относно наноматериалите в съответното хоризонтално и секторно законодателство;
 10. призовава Комисията да насърчава приемането на хармонизирано определение на наноматериалите на международно равнище и съответно да приспособи приложимата европейска законодателна рамка;
 11. счита за особено важно наноматериалите да бъдат изрично разгледани в рамките на приложното поле най-малко на законодателството в областта на химикалите (REACH и биоциди), храните (хранителни продукти, хранителни добавки, храни и фуражи от генетично модифицирани организми), съответното законодателство в областта на защитата на работниците, както и законодателството относно качеството на въздуха, качеството на водата и отпадъците;
 12. счита, че продуктите, съдържащи наноматериали, които представляват риск за човешкото здраве поради експозиция на работниците или потребителите или неприемлив риск за околната среда, следва да не бъдат пускани на пазара;
 13. призовава за прилагане на „задължение за наблюдение“ за производители, които желаят да пуснат наноматериали на пазара;
 14. призовава по-конкретно за изменения на REACH, които до 18 месеца след влизането си в сила да гарантират следното:
 - опростена процедура за регистрация на произведени или внесени наноматериали (с праг, основан например на повърхностна активност, вместо количествен праг), предоставяща основни данни за физико-химическите свойства, както и за токсикологичното и екотоксикологичното въздействие,
 - доклад за безопасност на химичното вещество с оценка на експозицията за всички регистрирани наноматериали, независимо от идентифицирането на опасностите,
 - изисквания за уведомяване за всички наноматериали, пуснати на пазара самостоятелно, в препарати или в изделия, независимо от праговете за количество и концентрация;
 15. изисква, в случаите, в които едно вещество вече е обхванато от общностното законодателство и е настъпила значителна промяна в методите на производство, изходните материали или размера на частиците чрез нанотехнология, веществото, получено с помощта на новите методи или материали, да се счита за различно

вещество и преди пускането му на пазара да се изискват нови разпоредби в общностното законодателство или промяна в спецификациите на начина на използване на веществото;

16. призовава по-конкретно за изменения в законодателството в областта на отпадъците, които отчитат по подходящ начин наноматериалите, като например:
 - отделна статия за наноматериалите в списъка на отпадъците, установен с Решение 2000/532/ЕО¹,
 - преразглеждане на критериите за приемане на отпадъци в депа в Решение 2003/33/ЕО²,
 - преразглеждане на съответните норми за допустими емисии за изгаряне на отпадъци с цел допълване на измерванията, основани на масата, с показатели, основани на брой частици и/или повърхност;
17. призовава по-конкретно за преразглеждане на нормите за допустими емисии и стандартите за качество на околната среда в законодателните актове за въздуха и водите с цел допълване на измерванията, основани на масата, с показатели, основани на брой частици и/или повърхност, за да се обърне подходящо внимание на наноматериалите;
18. подчертава освен това факта, че наноматериалите през целия си жизнен цикъл пораждаат големи предизвикателства пред здравословните и безопасни условия на труд, тъй като много от работниците в производствената верига са експонирани на тези материали без да е известно дали прилаганите процедури за безопасност и мерки за защита са адекватни и ефективни; отбелязва, че броят и разнообразните категории работници, експонирани на влиянието на наноматериалите, се очаква да расте в бъдеще;
19. приканва Европейският център за наблюдение на рисковете на Европейската агенция за безопасност и здраве при работа и държавите-членки да полагат по-големи усилия за повишаване на информираността и обмена на добри практики;
20. освен това посочва, че в отделни случаи разпоредбите за здравословните и безопасни условия на труд по отношение на наноматериалите следва да са на разположение на няколко езика;
21. подчертава, че е необходимо ясно да се определи отговорността на

¹ Решение на Комисията от 3 май 2000 г. за замяна на Решение 94/3/ЕО за установяване на списък на отпадъците в съответствие с член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО на Съвета относно отпадъците и Решение 94/904/ЕО на Съвета за установяване на списък на опасните отпадъци в съответствие с член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета относно опасните отпадъци, ОВ L 226, 6.9.2000 г., стр. 3.

² Решение на Съвета от 19 декември 2002 г. за определяне на критерии и процедури за приемане на отпадъци на депа съгласно член 16 и приложение II към Директива 1999/31/ЕО, ОВ L 11, 16.1.2003 г., стр. 27.

производителите и работодателите, която възниква във връзка с нанотехнологиите и употребата на наноматериали;

22. призовава по-конкретно за изменения в законодателството за защита на работниците с цел гарантиране, че наноматериалите се използват само в затворени системи, докато е невъзможно надеждно да бъдат откривани и да се контролира експозицията;
23. подчертава значението на Комисията и/или държавите-членки за гарантиране на цялостно съблюдаване и прилагане на принципите на общностното законодателство в областта на здравето и безопасността на работниците във връзка с боравенето с наноматериали, включително адекватно обучение на специалисти по здравословни и безопасни условия на труд с цел предотвратяване на потенциално вредната експозиция на наноматериали;
24. призовава Комисията да състави преди м. юни 2011 г. списък с различните видове наноматериали и тяхната употреба на европейския пазар, като същевременно се пази обоснованата търговска тайна, като например рецепти, както и да предостави обществен достъп до въпросния списък; освен това, призовава Комисията същевременно да докладва относно безопасността на тези наноматериали;
25. отново призовава за предоставянето на информация на потребителите относно използването на наноматериали в потребителските продукти: всички съставки, присъстващи под формата на наноматериали във вещества, смеси или изделия следва да бъдат ясно обозначени при етикетването на продукта (напр. в списъка на съставките, наименованието на подобни съставки следва да е съпроводено от думата „нано“ в скоби);
26. призовава за цялостно прилагане на Директива 2006/114/ЕО, за да се гарантира, че няма заблуждаваща реклама по отношение на наноматериалите;
27. препоръчва създаването на портал за обратна връзка, в който специализираните в областта на наноматериалите научни изследователи от промишлеността, академичната общност и гражданите в качеството им на потребители могат да обменят опит, да докладват и споделят констатации и да намират актуална информация, и в който редовно ще се прави преглед на тези материали;
28. призовава за спешно разработване на адекватни протоколи за изпитвания и метрологични стандарти, за да се оцени опасността от наноматериалите и експозицията на наноматериали в продължение на целия им жизнен цикъл, чрез използване на мултидисциплинарен подход;
29. призовава за значително увеличение на финансирането на научноизследователската дейност относно аспектите на наноматериалите във връзка с околната среда, здравето и безопасността през целия им жизнен цикъл, например чрез създаването на специален европейски фонд в рамките на Седмата рамкова програма; освен това, конкретно призовава Комисията да преразгледа критериите за оценка по Седмата рамкова програма, така че последната да привлича и финансира значително повече научноизследователска дейност с цел подобряване на научната методология за

оценка на наноматериалите;

30. призовава Комисията да насърчава координацията и обмяна между държавите-членки по отношение на научноизследователската и развойната дейност, оценката на риска, разработването на насоки и регулацията на наноматериалите, като се използват съществуващите механизми (например подгрупата по наноматериалите на компетентните органи по REACH) или чрез създаване на допълнителни такива, ако е необходимо;
31. призовава Комисията и държавите-членки да предложат във възможно най-кратък срок създаването на постоянна европейска независима платформа за вземане на решения, на която да се възложи наблюдението на нанотехнологиите и наноматериалите, както и на програма за фундаментални и приложни изследвания относно методите на това наблюдение (по-специално в метрологията, откриването, токсикологията и епидемиологията);
32. призовава Комисията да извърши оценка на въздействието относно разходите и ползите от създаването на Европейски институт по наноматериали;
33. изисква Комисията и държавите-членки да проведат публичен дебат в целия ЕС относно нанотехнологиите и наноматериалите, както и относно наноматериалите от гледна точка на регулаторната уредба, и да търсят публичното мнение по отношение на това, кои развития се считат за приемливи или необходими и при какви условия;
34. признава, че е наложително да се премахнат бариерите по отношение на достъпа до патенти по-специално за най-малките, малките и средните предприятия и призовава същевременно патентните права да бъдат ограничени до специфични приложения или производствени методи за наноматериали и да бъдат разширявани с цел обхващане на самите наноматериали само по изключение, за да се избегне задущаването на иновациите и създаването на „наноразделение“ север-юг;
35. счита, че своевременно трябва да се разработят строги насоки в областта на етиката и особено по отношение на наномедицината, изискващи зачитане на личния живот, свободно и информирано съгласие и определяне на границите за извънтерапевтичната намеса в човешкия организъм, като се насърчава развитието на тази обещаваща междудисциплинарна област, която прилага авангардни технологии като молекулярните снимки и молекулярната диагностика, които могат да донесат впечатляващи ползи за ранната диагностика и за разумното и рентабилно лечение на множество заболявания; приканва Европейската група по етика в областта на науката и новите технологии да изработи становище по този въпрос въз основа на своето Становище № 21 от 17 януари 2007 г. относно „Етични аспекти на наномедицината“ и при отчитане на становищата по въпросите на етиката, представени от националните органи по етика на държавите-членки на ЕС, както и на работата, предприета от международни организации като ЮНЕСКО;
36. призовава Комисията и държавите-членки да обърнат специално внимание на социалното измерение в развитието на нанотехнологиите, включително съпровождащите социологически изследвания; подчертава факта, че

нанотехнологиите следва да се оценяват въз основа на ползите, които носят за човека и околната среда и на въздействието им върху тях; освен това счита, че активното участие на засегнатите социални партньори трябва да се гарантира на възможно най-ранен етап;

37. счита, че регулаторните действия във връзка с наноматериалите следва също така да оценяват възможностите за отчитане на наноматериалите, които се създават като неволен страничен продукт на горивни процеси по рентабилен начин, като се има предвид, че законодателството на Общността относно качеството на въздуха все още не обхваща емисиите на много фини частици (с размери под $2,5\mu\text{m}$) в околния въздух и с оглед на много високия ежегоден брой смъртни случаи вследствие на замърсяването на въздуха;
38. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Нанотехнологията е инженерно умение на ново равнище, при което могат да се получат фантастични резултати в енергетиката, производството, потребителските продукти и други сектори. Могат да се разработят биомедицински методи с имплантирани в тялото сензори и лекарства, които проникват през кръвно-мозъчната бариера. Наногенератори могат да използват околната среда или движенията на тялото за създаване на енергия. Енергийно-ефективни прозорци, по-трайни въдици, кремове за слънце с висок слънцезащитен фактор, корпуси, които издържат на катастрофи, сензори за различни токсини от околната среда, стерилни повърхности и т.н.: списъкът на съществуващите на пазара продукти или такива, които могат да се появят в близко бъдеще, е безкраен.

Но тези мечти могат да се сринат, ако не осигурим безопасността на продуктите преди появяването им на пазара; това напомня за стария надслов от REACH, "няма данни, няма пазар". Нанотехнологията води до нови токсикологични рискове, които са неясни и трудни за изпитване, като това е една област, в която нашите знания за защитните реакции на имунната система – ако тя може въобще да реагира в дадени ситуации – са оскъдни. Оказва се, че въглеродните нанотръби причиняват точно същите вреди като азбеста, въглеродните наноклъстери в малки концентрации причиняват увреждания на мозъка у рибите, а стерилизиращото наносребро от чорапите прониква в отпадните води с неизвестни рискове за пречиствателните станции. При положение, че знаем, че наночастиците могат да проникват през кръвно-мозъчната бариера, как можем да позволим пускане на пазара на кремове за слънце, когато не можем да гарантираме, че те са били изпитани, за да се изследват възможните разлики в свойствата им спрямо това на предишни кремове? Освен това фактът, че различни изпитвания, извършени върху един и същ наноматериал, могат да дадат различни резултати в токсикологичните проучвания и че идентичните в химическо отношение наноматериали, произвеждани от различни производители или чрез различни производствени процеси, могат да имат различни свойства, също изисква по-добро изучаване. Опитът, натрупан с наночастиците, произвеждани при горенето в двигатели и т.н., не е обещаващ.

Нанотехнологиите предполагат навлизане в области, където имаме ограничени познания. Старите механични модели, използвани за по-големи обекти и тяхното поведение, вече не са изцяло приложими. Нито пък наночастиците винаги имат поведение, което отговаря на законите на квантовата механика. Понякога те попадат в „сива зона“ на теорията, но преди всичко попадат в „сива зона“ на правото. Нашата роля като политици е да гарантираме, че нанотехнологиите са регулирани по начин, който предпазва околната среда и хората.

Нанотехнологиите използват факта, че частиците с наноразмери имат съвършено различни свойства от по-големите частици от същото вещество. Най-разпространената дефиниция на наночастици е, че те са с размери под 100 nm. При все това нанотехнологиите също така обхващат функционалните промени на свойствата на даден материал поради малкия му размер и когато частиците са над 100 nm.

Частици, които са толкова невероятно малки, са много по-реактивни от веществото в първоначалната му форма и могат да доведат до изцяло нови технологични разработки.

Тези свойства са също така и причина за проблемите пред нанотехнологиите.

Технологиите могат да ни помагат и да ни вредят. За да направим информиран избор, при който можем да оценим рисковете от използване на дадена нова технология, трябва да открием доколко токсично е дадено нещо, какъв риск от контакт с химичното вещество поемаме и дали то е биоразградимо.

Понастоящем нямаме правила за етикетиране на наноматериали; няма дори и установен предупредителен символ! Вашият докладчик направи опит за изследване на шведския пазар, но след изпращане на напомнания, получи конкретни отговори кои точно продукти съдържат наноматериали само в два от седемнайсет случая. Без информация потребителите не могат да направят информиран избор. Трябва да оценим отново граничните стойности, посочени от законите и правилата относно химическите вещества и да въведем правила относно наноотпадъците.

В документа на Комисията относно нанотехнологиите се заключава, че настоящите правила са адекватни, въпреки че някои от тях не са приспособени за специфичните последици от нанотехнологиите. Анализът на Комисията се основава на тясно юридически, едномерен преглед на настоящите правила, но тези правила са ефективни за нанотехнологиите колкото рибарската мрежа за улов на треска е ефективна за лов на планктон. Околната среда, общественото здраве, всички ние като потребители и дори индустрията биха спечелили от регулация. Необходими са специално адаптирани токсикологични изпитвания; трябва да се регулира начинът, по който продуктите могат да бъдат пускани на пазара и да се въведе етикетиране на потребителските продукти. Не е възможно да се разглеждат подобни правила просто като въпрос за прилагане, при който Комисията с помощта на постоянни писма за всеки отделен случай търси нова информация от компаниите. Необходими са ясни правила за защита на хората и на околната среда, но също и за да могат компаниите да поемат своята отговорност и да оценят потенциала на инвестициите в нанотехнологии.

В това отношение е важно също така да не повтаряме грешките, допуснати в САЩ по отношение на патентните права. Широкообхватни патенти за свойствата на специфични частици ще попречат на разработките и ще създадат по-дълбоки глобални разделения. Патенти следва да се дават за специфични нововъведения като определен производствен процес за наноматериал или специфично приложение, които представляват несъмнен „стадий на изобретяване“. Широкообхватното патентоване на специфична частица не би допуснало друг да разработи нови или по-добри приложения.

В малко по-дългосрочен план, информационните технологии, биотехнологиите и микромеханиката могат да се сблизят и да си съвпаднат на наноравнище, като на този етап може дори да е възможно да се правят подобрения в живи организми, включително хора, чрез прилагане на нанотехнологии, което създава изцяло нови етически дилеми. Какво означава човешко същество и какво може да се направи с нас?

Би било трагично нанотехнологиите да придобият лоша репутация завинаги, защото прекалено бърза да ги пуснем на пазара, без да знаем за съпътстващите ги рискове.

3.12.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗАЕТОСТ И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

относно наноматериалите от гледна точка на регулаторната уредба (2008/2208(INI))

Докладчик: Jan Cremers

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по заетост и социални въпроси приканва комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните като водеща комисия да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. приветства съобщението на Комисията, което по принцип предоставя от една страна балансиран и актуализиран общ преглед на научните познания и оценка на възможните рискове от наноматериалите за здравето и околната среда, а от друга страна – преглед на законодателството на Общността;
2. признава, че нанотехнологиите, както и употребата на наноматериали, носят ползи, включително по отношение на създаването на работни места; подчертава факта, че днес се произвеждат продукти без да са налице достатъчно познания относно освобождаването на наночастици и потенциалното въздействие, което те могат да окажат върху човека и околната среда;
3. подчертава освен това факта, че нанотехнологиите и наноматериалите през целия си жизнен цикъл поражда големи предизвикателства пред здравословните и безопасни условия на труд, тъй като много от работниците в производствената верига са експонирани на тези материали без да е известно дали прилаганите процедури за безопасност и мерки за защита са адекватни и ефективни; отбелязва, че броят и разнообразните категории работници, експонирани на влиянието на наноматериалите, се очаква да расте в бъдеще; следователно призовава да се предвиди достатъчно време и да се отпуснат достатъчно бюджетни средства за оценката на технологиите;

4. признава, че сегашните познания за токсичността на наночастиците са ограничени и че все още не е налице подробна информация за това какви могат да бъдат рисковете от различните наночастици за работниците, но отбелязва, че предварителните резултати в повечето публикувани изследвания показват, че токсичността на неразтворимите частици със сходен състав нараства с намаляване на диаметъра на частиците и с нарастване на тяхната повърхност; освен това отбелязва, че изследванията разкриват риск от сериозно влияние на ултрафините частици, замърсяването на въздуха и влакната върху здравето;
5. подчертава изключителното значение на безопасната и отговорна употреба на наноматериали в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, както и на разработването на отговорни нанотехнологии, които да включват съображенията за здравето и безопасността в подходите за производство и приложение; по тази причина счита за необходимо да се формулират адекватни прагови стойности, които да са научно обосновани;
6. признава, че превенцията е от централно значение за намаляване на рисковете и елиминиране на потенциално негативните влияния; подчертава, че тъй като е необходимо подобряване на научната база, принципът на предпазливостта трябва да бъде водещият принцип, заедно с принципа на отстраняване на риска при източника, за да се поддържа високо ниво на защита на здравето и безопасността при работа, както и на околната среда;
7. обръща внимание на факта, че различни категории хора могат да бъдат изложени на риск по време на различните етапи от жизнения цикъл на продукта: при производството и обработката, при пакетирането, транспорта и поддръжката, по време на изхвърлянето и унищожаването, като това се отнася и за вторичните и крайните ползватели, както и за потребителите; припомня, че оценката на риска трябва да се базира на нормална употреба и инциденти, както и на факта, че признаците са вдишване, контакт с кожата или други начини на експозиция; подчертава, че съответното законодателство трябва да вземе предвид категориите изложени на риск хора, както и свързаните с тези категории рискове;
8. подчертава значението на Комисията и държавите-членки за осигуряване на пълно съответствие с Рамковата директива 89/391/ЕИО и нейните отделни директиви, и по-специално Директива 98/24/ЕО относно опасни химични агенти на работното място; счита, че ключовите елементи на тези директиви по отношение на наноматериалите са оценка на риска, мерки за защита и превенция, право на информация и консултации, както и право на обучение;
9. призовава Комисията и държавите-членки да предоставят допълнителни стимули за подпомагане на съответствието с регулаторната рамка, в т.ч. например укрепването на органите по инспекция на труда и другите изпълнителни и професионални агенции, по целесъобразност; също така призовава държавите-членки да осигурят адекватно обучение на специалисти по здравословни и безопасни условия на труд, необходими за предотвратяване на познатата, както и на потенциално вредната експозиция на наноматериали;
10. обръща внимание на необходимостта от мерки за превенция и намаляване на риска,

които следва да се предприемат дори когато опасностите от използването на определени вещества са все още неизвестни; приканва центъра за наблюдение на рисковете на Агенцията в Билбао и държавите-членки да полагат по-големи усилия за повишаване на информираността и обмена на добри практики;

11. приканва Комисията, в контекста на прилагането на Директива 89/391/ЕИО, да разгледа необходимостта от адекватен инструмент за справяне с експозицията на наночастици на работното място веднага щом допълнителните изследвания доведат до преодоляване на „пропуските в познанията”, по-специално по отношение на опасностите и рисковете от експозиция, като позволят цялостно разбиране на свойствата на тези материали и на рисковете, свързани с тях;
12. счита, че при пускането на пазара на такива вещества трябва да се вземе предвид свободното движение на продукти, което може да доведе до това вторичната и крайната употреба да бъде в друга страна; по тази причина счита, че трябва да бъдат разяснени изискванията относно информирането на потребителите и етикетирването на продуктите, и настоятелно призовава държавите-членки да гарантират спазването на действащите разпоредби относно етикетирването и информацията по отношение на наноматериалите на съответните езици, за да се гарантира, че на работниците се предоставя прозрачна информация и че е възможно прилагането на подход на предпазливостта;
13. освен това посочва, че в отделни случаи разпоредбите за здравословните и безопасни условия на труд по отношение на наноматериалите следва да са на разположение на няколко езика;
14. подчертава, че е необходимо ясно да се определи отговорността на производителите и работодателите, която възниква във връзка с нанотехнологиите и употребата на наноматериали;
15. подчертава необходимостта от бързо усъвършенстване на научните познания и тяхното прилагане, по-специално на изследванията в областта на оценката и измерването на риска, мерките за ефективното предотвратяване на риска и защита от риск, в съответствие с действащото законодателство на Общността в областта на здравословните и безопасни условия на труд; счита, че е от изключително значение възможните последици върху безопасните и здравословни условия на труд да се разглеждат едновременно с провеждането на изследвания във връзка с новите приложения; освен това счита за съществен факта, че значителна част от бюджетите за научни изследвания и технологично развитие в областта на нанотехнологиите е предназначена за здравословни и безопасни условия на труд, защита на потребителите и аспекти, свързани с околната среда;
16. призовава Комисията и държавите-членки да обърнат специално внимание на социалното измерение в развитието на нанотехнологиите, включително съпровождащите социологически изследвания; подчертава факта, че нанотехнологиите следва да се оценяват въз основа на ползите, които носят за човека и околната среда и на въздействието им върху тях; освен това счита, че активното участие на засегнатите социални партньори трябва да се гарантира на възможно най-ранен етап.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	2.12.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 41 -: 1 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Jan Tadeusz Masiel, Maria Matsouka, Juan Andrés Naranjo Escobar, Csaba Óry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, Bilyana Ilieva Raeva, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Gabriela Crețu, Petru Filip, Marian Harkin, Magda Kósáné Kovács, Sepp Kusstatscher, Jamila Madeira, Viktória Mohácsi, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Anja Weisgerber

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	31.3.2009
Резултат от окончателното гласуване	+: 21 –: 14 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Hiltrud Breyer, Martin Callanan, Chris Davies, Avril Doyle, Anne Ferreira, Karl-Heinz Florenz, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Gyula Hegyi, Marie Anne Isler Béguin, Holger Kraemer, Linda McAvan, Roberto Musacchio, Miroslav Ouzký, Vittorio Prodi, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Daciana Octavia Sârbu, Amalia Sartori, Carl Schlyter, María Sornosa Martínez, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Kathalijne Maria Buitenweg, Nicodim Bulzesc, Hanne Dahl, Philippe de Villiers, Maciej Marian Giertych, Hélène Goudin, Hartmut Nassauer, Claude Turmes
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Paulo Casaca